

In Nederland bestaat sinds 1928 wettelijk tuchtrecht voor artsen, tandartsen en verloskundigen; voor apothekers vanaf 1951. Het doel van het tuchtrecht is de kwaliteit van de beroepsuitoefening te bewaken en te bevorderen en burgers te beschermen tegen ondeskundig en onzorgvuldig handelen. Sinds de inwerkingtreding van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) eind 1997 vallen ook verpleegkundigen, fysiotherapeuten, gezondheidszorgpsychologen en psychotherapeuten onder het tuchtrecht en is de tuchtrechtspraak op verschillende onderdelen gewijzigd.

Dit proefschrift geeft inzicht in bepaalde aspecten van het functioneren van het Nederlandse wettelijk tuchtrecht voor de gezondheidszorg met name sinds de introductie van de Wet BIG. Het is voor het eerst dat uitvoerig empirisch onderzoek is gedaan naar het wettelijk tuchtrecht in Nederland. Onderzoek is gedaan naar de kenmerken van behandelde tuchtklachten en (in Staatscourant en tijdschriften gepubliceerde) tuchtuitspraken, het publicatiebeleid en het perspectief van betrokkenen: beroepsbeoefenaren, leden van de tuchtcolleges en advocaten. Het proefschrift bevat diverse aanbevelingen voor de dagelijkse praktijk, het beleid en toekomstig wetenschappelijk onderzoek.

the Dutch disciplinary system for health care

an empirical study

the Dutch disciplinary system for health care

Erik Hout

Erik Hout